

87,04 pCt. § 1888—89 havde man budgetteret Udgiften til 79,84 pCt. af Indtægten; men Udgiften blev 83,64. § 1889—90 havde man budgetteret Udgiften til 83,43, den blev 82,39, altsaa bedre end forudsat. § 1890—91 havde man budgetteret Udgiften til 82,89, den blev 80,22, altsaa bedre end forudsat. § 1891—92 havde man budgetteret Udgiften til 81,99, den blev 81,89, altsaa ogsaa lidt bedre end forudsat. § Genemsnit af de 5 Aar 1887—91 har man budgetteret Udgiften til 81,68, den blev 83,06, det vil ses, at den er gaaet noget over, hvad man har budgetteret. Man har altsaa ikke haft 17 pCt. Netto i Forhold til Udgifterne. § 1892, som ikke nu kan opgøres, er Udgiften budgetteret til 81,47; men hvorledes det endelige Resultat vil stille sig, kan ikke siges, da vi jo ere i 1892—93. Jeg skal gøre opmærksom paa, at vi i Aar have haft Cholera, Kæbghyge, i hvert Fald noget, som i høj Grad maa afficere Jærnbanedriften, dens Udgifter og Indtægter. Jeg har dog nogen Grund til at tro, at Aaret stiller sig ret taaleligt. § Det her for Rigsdagen fremlagte Budget ere Udgifterne i Forhold til Indtægterne budgetterede til 81,84, altsaa lavere end i det administrative Budget i Fjor. Hvorledes det vil stille sig, kan jeg ikke sige. Efter det ærede Udvalgs Medsættelse vil Udgiften blive budgetteret til 79,09 pCt. af Indtægten eller omtrent 21 pCt. af Indtægten, en Indtægt, som vi endnu ikke ere naaede op til. Jeg skal ikke drage nogen stor Konklusion af disse Tal; men jeg nævner dem for at foreholde det ærede Ting en Omstændighed, som man vistnok har været mindre opmærksom paa. Det er en overordentlig ringe Nettoindtægt, vi have i det hele taget. Hvis man erkender, at Driften er nogenlunde forsvarlig og ikke kan være anderledes, vil man herved erkende, at vi ere overordentlig billige med Hensyn til Ansættelsen af vore Takster. Det er en Sandhed, at de taale Sammenligning med Udlandet, med ethvert mig bekendt Sted i Udlandet, og de ere lavere end Taksterne der. Men hvis vi skulle vedligeholde disse lave Takster — hvad der jo er Meningen — og skaffe Befolkningen Gøder der igennem — og disse Takster blive ikke saa ganske sjældent ekstraordinært nedsatte — maa vi ikke vente ved Siden deraf at have overvældende store Indtægter af Jærnbanerne, Indtægter, som kunne sammenlignes med, hvad der kan paaregnes anden Steds. Det er muligt, at der kan gøres en Forandring i den Retning, men jeg tror ikke, der er Stenning derfor, og jeg tror ogsaa, vi skulle blive i det Spor,

som vi her ere komne ind i med Hensyn til Medsættelsen af Godsstatsterne og komme til en bestandig Tarif, en mindre minutios Tarif. Man befinder sig vel derved, og jeg tror ogsaa, at man for Persontrafikken kan komme til at gaa i samme Retning. Det, som det er mig om at gøre at vise, er, at det Budget, som fremsættes fra Indenrigsministerens Side her, kalkulerer Udgifterne i Henhold til et erfaringsmæssigt Støn, som forelaa for Ministeren, den Gang Budgettet blev fremsat. Det er kalkuleret lavere end det administrative Budget, som den ærede Ordfører var i Besiddelse af, der har af Udvalget foreslaaet en total Medsættelse, som vil bringe Udgiften ned til 79 pCt. eller lidt over 79 pCt. af Indtægten. Der er altsaa paaregnet et Overskud af Driften, som gaar op til omtrent 21 pCt. Jeg tror ikke, der er Udsigt til at kunne komme igennem dermed. Jeg siger det straks, man kan jo have forskellige Meninger om, hvilken Betydning dette har. For Udvalget vil det vel nærmest efter den ærede Ordførers Udtalelse kunne siges at skulle betyde, at der kræves Sparommelighed og den størst mulige Omhu ved Udgifternes Bestemmelse, og det har jeg ikke noget imod. Det er for Rigsdagen et saare forsvarligt Standpunkt at indtage; men Spørgsmaalet er, om det vil lykkes at komme paa den sikre Side. Det tør jeg ikke tro, og det tør jeg ikke sige, og derfor har jeg vist gennem en Narrælle af Budgetter, at vi have tilbannet dette Budget ganske efter samme Regler som tidligere og kun have paaregnet en noget højere Indtægt end hidtil; men hvis man skal kunne paaregne en større Indtægt, end vi hidtil erfaringsmæssig have haft, maa vi ogsaa i det hele og store kunne paaregne en noget større Udgift, end vi hidtil have haft; thi vi kunne ellers ikke paa en Gang komme til at gøre Regning paa at have 2—3 pCt. mere, altsaa en lidt større Nettoindtægt, og det tør jeg ikke tilraade, naar Budgettet skal være holdbart. Saa antager jeg, at den ærede Ordfører vil sige, hvad der for Resten er slet, at det, det kommer an paa, er ikke at give for stort Alburum for Administrationen, men at holde den til at være sparsommelig og nøjsøende. Det har jeg ikke noget imod; det er et meget berettiget Standpunkt, men der kan ogsaa der siges noget andet, nemlig om det er rigtigt overfor Administrationen at stille den saaledes, at man paa Forhaand maa sige, at den Kalkule, som her er til Stede, kan man ikke komme igennem med. Jeg taler ikke her om de faste Poster, dem kan og skal jeg komme igennem med, men